

ห้องเรียนวิทยานิพนธ์

การตั้งรับในโตรเจนในถั่วแดงหลวงพันธุ์หมอกจ้าม

ห้องเรียน

นายภูมิศักดิ์ แสงจันทร์

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

เกณฑ์ศาสตร์ (สาขาวิชานี้) ฯ

คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์

รศ. ดร. เกษญจารณ์ ฤกษ์เกษม	ประธานกรรมการ
รศ. เฉลิมพล แรมแพซาร	กรรมการ
ผศ. อรุณรัตน์ พรมคิริ	กรรมการ
ผศ. ดร. สุนกร บราhmaวิริยะกุล	กรรมการ

ภาคตัดขวาง

การวิจัยที่ 3 การทดลอง มีวัตถุประสงค์ที่จะวัดความสามารถในการตั้งรับในโตรเจนในถั่วแดงหลวง (*Phaseolus vulgaris*) ซึ่งเป็นพืชแน่น้ำให้โลกเป็นพืชที่ดีแก่คน ในเขตที่สูงของภาคเหนือของประเทศไทย ในขณะเดียวกันมีการแนะนำให้ใส่ปุ๋ยในโตรเจนในถั่วแดงหลวง ตั้งนี้จึงได้ศึกษาอัตราผลของปุ๋ยในโตรเจนต่อการตั้งรับในโตรเจนด้วย วัดในโตรเจนที่ได้จากการตั้งรับโดยวิธีเคราะห์ที่น้ำหล่อเลี้ยงลำต้น

การทดลองที่ 1 ทำการทดลองที่สถานีทดลองเกษตรที่สูงที่สูงเฉียง คลองเกณฑ์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เพื่อวัดอัตราผลของปุ๋ยในโตรเจนอัตรา 70 กก. N/A สีกาก้าร์ และการคลุกเชื้อโรเช่เบี่ยมที่มีจำหน่ายในตลาด และสายพันธุ์ UMR 1165 ต่อการตั้งรับในโตรเจนและผลผลิตในถั่วแดงหลวงพันธุ์หมอกจ้ามในที่สูง (ความสูง 1,200 เมตร) วางแผนการทดลองแบบ completely randomized block มี 4 ชั้น ถั่วแดงหลวงเกิดตามไส้ดินไม่ต้องได้รับการคลุกเชื้อโรเช่เบี่ยม และมีนาหนักแห้งปูนก่อนจะเท่ากับถั่วแดงหลวงที่ได้รับการคลุกเชื้อโรเช่เบี่ยมที่มีจำหน่ายในตลาด หรือสายพันธุ์ UMR

1165 กก./ต่ำรับการตั้งเลือกมาแล้ว การใส่ปุ๋ยในติระเงนในรูปของ Urea อัตรา 70 กก./N/ เสกต้าร์ หลังจากปลูกได้ 14 วัน ไม่มีผลต่อการเกิดปม ถูกทำร้าบเมื่อไห้ำหนักแห้งปมลดลงอย่างมาก หลังจากการขยายตัวเต็มที่ (R_4) การคลุกเชื้อไวรไซเบิล ไม่มีผลต่อการตั้งในติระเงน การใส่ปุ๋ยในติระเงนลดการตั้งในติระเงน อิทธิพลนี้ผลลัพธ์ก็จะลดลง (R_2) ต่อมาก็มีผลมากที่สุดจากการขยาย R_4 ในปัจจัยขยายตัวเต็มที่ (R_6) โดยปุ๋ยในติระเงนทำให้ตัวเดงหลวงตั้งในติระเงนได้ 50% เมื่อเปรียบเทียบกับการไม่ใส่ปุ๋ยในติระเงน ถัวเดงหลวงตั้งในติระเงนได้มากกว่า 80% ถัวเดงหลวงที่ไม่ได้รับการคลุกเชื้อไวรไซเบิลและไม่ใส่ปุ๋ยในติระเงนให้ผลผลิต 1,528 กก./เสกต้าร์ น้อยกว่าเมื่อได้รับการคลุกเชื้อไวรไซเบิล (1,754–1,852 กก./N/ เสกต้าร์) หรือได้รับปุ๋ยในติระเงน (1,923 กก./เสกต้าร์)

การทดลองที่ 2 ทำการทดลองที่สถานีวิจัยเกษตรชลประทาน ศูนย์วิจัยเพื่อเพิ่มผลผลิตทางเกษตร คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เพื่อศึกษาอิทธิพลของ การคลุกเชื้อไวรไซเบิลและปุ๋ยในติระเงนต่อการตั้งในติระเงนและผลผลิตของถัวเดงหลวงที่ปลูกในดินที่ไม่ดีโดยได้รับการคลุกด้วย Rhizobium leguminosarum biovar phaseli วางแผนการทดลองแบบ Split plot ให้การคลุกเชื้อไวรไซเบิล (ไม่คลุก และคลุกด้วยเชื้อไวรไซเบิลสายพันธุ์ UMR 1899) เป็น main plots และการใส่ปุ๋ยในติระเงน 6 อัตรา (0 25 45 81 146 และ 262 กก./N/ เสกต้าร์) เป็น sub plots มี 4 ชั้น ถัวเดงหลวงไม่เกิดปม เมื่อไม่ได้รับการคลุกเชื้อ อย่างไรก็ตามจากการวิเคราะห์ข้อมูลในน้ำหล่อเลี้ยงลำต้นชี้ให้เห็นว่าถัวเดงหลวงที่เกิดปมตั้งในติระเงนได้ต่ำมาก การตอบสนองต่อการใส่ปุ๋ยในติระเงนสั้นเกตื้อจากน้ำหนักแห้งของถัวเดงหลวงที่เพิ่มขึ้นไปจนถึงปี๔ ในติระเงนอัตรา 81 กก./N/ เสกต้าร์ และในติระเงนที่กลดต้นไม้ไปทั้งหมดเพิ่มขึ้นไปจนถึงปี๕ ในติระเงนอัตรา 262 กก./N/ เสกต้าร์ ผลผลิตเพิ่มขึ้นมากกว่า 62% เมื่อได้รับปุ๋ยในติระเงนอัตรา 25 กก./N/ เสกต้าร์ ปุ๋ยในติระเงนอัตรา 81 กก./N/ เสกต้าร์ ผลผลิตเพิ่มขึ้นอย่างมากกว่า 40% เมื่อเทียบกับการตั้งติระเงนที่ไม่ได้รับปุ๋ย

มีปัจจัยบางอย่างมาจำกัดการตั้งในติระเงนในถัวเดงหลวงที่เกิด รวมถึงการทดลองที่ 2 การทดลองที่ 3 จึงกระทำเพื่อวัดความสามารถในการตั้งในติระเงนในส่วนของตัวเดง และศึกษาอิทธิพลของปุ๋ยในติระเงนต่อการตั้งในติระเงน ทำการปลูกถัวเดงหลวง

ในการรายที่เรื่องทดลอง คุณช่วงจย.เนคเเพ้มผลผลิตทางเกษตรฯ คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ วางแผนการทดลองแบบ Split plot ให้การทดลองเชือกไร่ใช้เบี่ยม (ไม่คลุก และคลุกตัวขี้เชือกไร่ใช้เบี่ยมสายพันธุ์ UMR 1899) เป็น main plots และปุ๋ยในตระเวน 4 ระดับ (0 2.5 5 และ 10 mM) เป็น sub plots มี 3 ชั้น ถ้วนแต่ละหลังจะถูกปลูกในภาระทาง (เลี้นผ่าศูนย์กลาง 30 ซม.) ที่บรรจุด้วยกรามที่ได้รับการล้างแล้ว ทำการฉลาระลายที่ประกอบด้วยสารอาหารครบชุด หรือมีกัมน้ำในตระเวนทั้ง 4 ระดับ 2 ครั้งต่อวัน แต่ละคำรับมี 4 ภาระทาง เนื่องที่ทำการเก็บตัวอย่าง 4 ครั้งทั้งระยะ V_4 , R_2 , R_4 และ R_6 ถ้วนแต่ละหลังเกิดปุ๋ย ถึงแม้จะไม่ได้รับการคลุกตัวขี้เชือกไร่ใช้เบี่ยมและมีน้ำหนักแห้งเป็นไม่ต่างกับการคลุกตัวขี้เชือกไร่ใช้เบี่ยมสายพันธุ์ UMR 1899 น้ำหนักแห้งปมลดลงอย่างมากหลังจากระยะ R_4 เช่นเดียวกัน ถ้วนแต่ละหลังตอบสนองต่อการใส่ปุ๋ยในตระเวนโดยการลดลงน้ำหนักแห้งและในตระเวนเพิ่มขึ้นจนถึงในตระเวนอัตรา 10 mM แต่ถ้าต้านทานแห้งการใส่ปุ๋ยในตระเวนทำให้การตั้งร่องในตระเวนลดลง การใส่ปุ๋ยในตระเวน อัตรา 2.5 mM ทำให้ถ้วนแต่ละหลังตั้งร่องในตระเวนได้ลดลงเหลือ 48% เมื่อเปรียบเทียบกับการไม่ใส่ปุ๋ยในตระเวน ถ้วนแต่ละหลังตั้งร่องในตระเวนต่อ 80%

Thesis title Nitrogen Fixation in Red Kidney Bean (Phaseolus vulgaris L.) cv. Mokcham

Author Mr. Boonchob Sangchan

M.S. Agriculture (Agronomy)

Examining Committee

Assoc. Prof. Dr. Benjavan Rerkasem	Chairman
Assoc. Prof. Chalermpone Sampet	Member
Assist. Prof. Ampan Bhromsiri	Member
Assist. Prof. Dr. Soonthorn Buranawiriyakul	Member

Abstract

This thesis research project, in three experiments, has attempted to evaluate the potential contribution from nitrogen fixation in Red Kidney Bean (Phaseolus vulgaris), a crop recommended for opium replacement in the highlands of Northern Thailand. As nitrogen fertilization is commonly recommended for red kidney bean, effects of nitrogen fertilizer on nitrogen fixation were also examined. Nitrogen fixation was estimated with the xylem sap method.

The first experiment, carried out at Chang Kian Highland Research Station, Faculty of Agriculture, Chiang Mai University, examined effects of nitrogen fertilizer (70 kg N/ha)

7

and rhizobial inoculation (commercial inoculant and UMR 1165) on nitrogen fixation and yield of a red kidney bean cv. Mokcham in a highland environment (1,200 m). The experiment was a completely randomized block with four replicates. Without inoculation, Mokcham nodulated freely, it had about the same amount of nodule dry weight as when inoculated with a commercial inoculant or with an improved strain, UMR 1165. An application of 70 kg N/ha as urea at 14 days after sowing had no effect on nodulation. In all treatments nodule dry weight declined sharply after full pod set. Inoculation had no effect on nitrogen fixation. Nitrogen fertilizer application, on the other hand, depressed nitrogen fixation. The effect was slight at full bloom (R_2), but became more severe from full pod set (R_4) to full seed growth (R_6), when the bean with nitrogen fertilizer was deriving only half of its nitrogen from fixation compared with > 80% when nitrogen was not applied. Uninoculated and unfertilized bean yielded 1,528 kg/ha of grain, which was slightly less than when it was inoculated (1,754–1,852 kg/ha) or given fertilizer nitrogen (1,923 kg/ha).

The second experiment, carried out at Multiple Cropping Center Research Station, Faculty of Agriculture, Chiang Mai University, evaluated effects of inoculation and nitrogen fertilizer on nitrogen fixation and yield of Mokcham on land that has not previously been inoculated with Rhizobium leguminosarum biovar phaseoli. The experiment was a split plot, with inoculation (0, UMR 1899) in main plots and six rates of nitrogen fertilizer (0, 25, 45, 81, 146, 262 kg N/ha) in sub plots. There were four replicates. Without inoculation the beans were not nodulated. Analysis of ureides in the xylem sap, however,

indicated very low levels of nitrogen fixation in nodulated plants. Responses to nitrogen fertilizer, on the other hand, were observed in plant dry weight to 81 kg N/ha and total nitrogen uptake to 262 kg N/ha. Seed yield was increased by > 62% by the first 25 kg N/ha of fertilizer nitrogen, but further increases in the rate of nitrogen fertilizer had only slight effects on seed yield.

As some factors appeared to be limiting nitrogen fixation of nodulated bean in the field in experiment 2, experiment 3 was conducted to determine nitrogen fixation potential of Mokcham under optimum root condition and to examine effects of combined nitrogen on nitrogen fixation. The experiment, conducted in a sand culture in the Screenhouse, Faculty of Agriculture, Chiang Mai University, was a split plot, with inoculation (0, UMR 1899) in main plots and four levels of combined nitrogen (0, 2.5, 5 and 10 mM) in sub plots, in three replicates. The bean was grown in pots (diameter 30 cm) containing washed river sand, watered twice daily with complete nutrient solution with different levels of combined nitrogen. Each plot consisted of 4 separate pots for four harvests at V_4 , R_2 , R_4 and R_6 . Without inoculation, Mokcham nodulated and its nodule dry weight is not different from inoculated with strain UMR 1899. Both nodule dry weight declined sharply after R_4 . Responses to nitrogen fertilizer, the beans increased dry matter and nitrogen accumulation up to the application of 10 mM. On the other hand, nitrogen application depressed nitrogen fixation. Application of nitrogen at 2.5 mM, beans derived nitrogen from fixation 48% compared with 80% when nitrogen was not applied.